ब्रह्मौदनान् सꣳस्थिते निर्व्वपेत्। प्रजापतिर्व्वा ओदनः। यज्ञः प्रजापतिः। उपनामुक एनं यज्ञो भवति। न पापीयान् भवति" इति। अश्वमेधे समाप्ते सति 'द्वादशब्रह्मौदनानेव','निर्व्वपेत्', न त्विष्टिभिर्यजेत्। ब्रह्मौदनविधिश्चाधानप्रकरणे प्रपञ्चितः। ओदनस्य यज्ञस्य च प्रजापतिकार्य्यत्वेन प्रजापतिरूपत्वादेकत्वे सति ओदननिर्व्वापेन 'एनं' यजमानं, प्रति 'यज्ञः', 'उपनामुक.',उपनमनशीलः, 'भवति'। छन्दसां वाचश्च पूर्व्वोक्त पुनःप्रयोगदोषाभावात् अयं यजमानः पापतरः 'न भवति'॥

(४) सङ्ख्यां प्रशंसति। "द्वादश भवन्ति। द्वादश मासाः संवत्सर एव प्रतितिष्ठति" इति। स्पष्टोऽर्थः॥

इति अष्टादशोऽनुवाकः।

अथैकोनविंशोऽनुवाकः।

(१) अष्टादशे ब्रह्मौदना अभिहिताः। एकोनविंशे विभुत्वादिभिः द्वादशभिर्गुणैरश्वमेधः प्रशंस्यते। अत्र प्रथमं गुणमाह। "एष वै विभूर्नाम यज्ञः। सर्व्वꣳह वै तत्र विभु भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते" इति। विविधानां श्रेयसां भावयिता विभुः। यस्मिन् देशे 'एतेन यज्ञेन यजन्ते', तस्मिन् देशे 'सर्व्वं' वा विभवादिकं, 'विभु' विविधश्रेयोभावयिह, 'भवति'॥

(२) द्वितीयं गुणमाह। "एष वै प्रभूर्नाम यज्ञः। सर्व्वꣳह वै तत्र प्रभु भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते" इति। प्रकर्षेण श्रेयोभावयिता 'प्रभूः'। अन्यत् पूर्व्ववत्॥